

šola ima tudi šolski vrt, ki meri 27 a. Spomladi so dobili učenci iz vrta brezplačno 210 cepljenih dreves, okrog 120 dahljevih gomoljev, 150 nageljnjev in raznega semena. Ta šola je res pravi blagoslov za ljubljansko Barje.

— **Letno poročilo Frane Jožefove ljudske šole v Črnomlju**, štirirazrednice z dvema paralelkama. Na uvodnem mestu tega poročila čitamo „Kratko zgodovino ljudske šole v Črnomlju“, sestavljen katehet Leopold Podlogar. Za tem priobčena „Črtica o početku izseljevanja Belokranjcev v Ameriko“, ki jo je spisal šol. voditelj Fr. Šetina. — Na šoli so poučevali: šolski voditelj, dva stalna učitelja, tri stalne učiteljice in dva kateheta. V vsakdanjo šolo je hodilo 170 dečkov in 159 deklic, 329 otrok, v ponavljalno šolo 29 dečkov in 16 deklic, skupaj 45 otrok. Nesposobljenih je bilo koncem šol. leta 32 dečkov in 29 deklic. — To poročilo je tiskano v klerikalni tiskarni novomeški, in sicer to najbrže zato, ker imamo učitelji svojo tiskarno.

\* \* \*

Drugih izvestij nismo prejeli, zato tudi ne moremo poročati o njih. Mnogo ljudskih šol, ki so prej izdajale šolska izvestja, jih sedaj več ne izdaja. Krajni šolski sveti so namreč odpovedali plačevanje tiskarskih stroškov, odkar je prepovedano vidno odlikovanje ljudskošolske mladine. Vsako izvestje pa naj bi imelo na uvodnem mestu kak spis primerne vsebine. Tako izvestje je zanimivejše ter obenem pospešuje zanimanje do šole. Ravnateljstva srednjih šol izvečine ignorirajo naš list. Zakaj, ne vemo.

## Iz naše organizacije.

### Skupne zadeve.

**Iz Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev.** Delegate za letošnjo glavno skupščino so dalje prijavila sledeča društva.

XXVII. Šmarsko-rogaško učiteljsko društvo. 122. gospodična Matilda Leckar, učiteljica — Slivnica; 123. gospodična Štefanija

Leckar, učiteljica — Slivnica; 124. gospodična Rozina Vidali, učiteljica — Zibika; 125. Pavel Flere, nadučitelj — Sv. Štefan.

XXVIII. Ormoško učiteljsko društvo. 126. gospodična Antonija Šijanec, učiteljica — Svetinje; 127. gospodična Julika Valentinčič, učiteljica — Hum; 128. gospodična Marica Posega, učiteljica — Št. Miklavž; 129. Ludovik Šijanec, nadučitelj — Svetinje.

Namestnika:

18. Anton Porekar, nadučitelj — Hum. 19. Dragotin Pinterič, učitelj — Št. Miklavž.

Sest „Zavezinih“ društev še ni prijavilo delegatov in ni poslalo poročila o letošnjem delovanju. Prosimo, da store to čimprej, da nam bo mogoče sestaviti letno poročilo. — Kdor se udeleži letošnje skupščine, naj se zaradi stanovanja zgledi pismeno pri krajevnem odboru v Radovljici.

Vodstvo „Zaveze“.

Predsednik: L. Jelenec.

### Istra.

**Iz odborove seje „Slovenskega učiteljskega društva za koprski okraj“**, ki se je vršila 12. t. m.:

Ker je obupno, bedno stanje učiteljstva v Istri prispelo do skrajne meje, je sklenil odbor odposlati peticijo c. kr. namestništvu v Trstu in peticije deželnemu zboru, s katerima se predloži „Načrt zakona“, sestavljenega po odposlancih slovanskega in italijanskega učiteljstva meseca marca v Pulju. Dalje je sklenil odbor naprositi vsa učiteljska društva v Istri, da vložijo v kratkem enaki peticiji, da tako pokažemo da smo edini v svojih zahtevah.

Tovarišice in tovariši, društvu se vsak dan množe zaradi tega stroški, zato prosi odbor vse one tovarišice in tovariše, ki se še niso odzvali okrožnici z dne 6. junija t. l. da bi to naredili čimprej. Odbor je v ravno isti seji spoznal iz poročila blagajnikovega, da so nekateri društveniki po 1, 2 in 3 letnine dolžni, zato prosi tudi te, naj v kratkem izpolnijo svojo dolžnost, ker drugače bo treba uporabiti § 9. društvenih pravil, kar bi nikakor ne bilo v čast dotičnikom in slovenskemu učiteljstvu v Istri.

Odbor.

## Književnost in umetnost.

**Popotnik.** Letnik XXVIII. Štev. 7. — „Uporaba črtic iz življenja naših pesnikov in pisateljev pri jezikovnem pouku“ se imenuje pre-

In tako se da umetniška vrednost in pomen vsake posamezne note teh narodnih pesmi dokazati na vsaki strani. Mislim, da je to velikega umetniško - vzgojevalnega pomena.

Sedaj nam ni treba segati po tujem blagu, po mrzlih, brezpomembnih napevih: po naših šolah naj zveni naša pesem, naj greje in dviga kakor solnce, ki pride, da prežene mrak! Kaj imamo od preteklosti? Boje in razočaranja. Kar je lepega, je pesem. Ta naj spremlja naše vzgojevalno delo: pojoč stopajmo lepši bodočnosti naproti!

E. G a n g l.

## 2880 K začetne plače.

Pa ne menda pri nas? Kaj še! Uboga učiteljska para se že mora zadovoljiti s tretjino te plače. In vendar zauživa to začetno plačo mlad učitelj — bivši namreč.

I. S. je z mano leta 1897. v Mariboru maturiral. Dobil je lepo mesto v II. plačilnem razredu ob železnici v nekem slovenskem trgu. Kmalu pa spozna, da je učiteljski stan težaven stan, ki da sila napornega dela, odgovornost na vse strani, žanje pa za to boro plačo splošno nevhvaležnost in sovražstvo. Sklene jo popihati in iskati boljšega kruha. Do rusko-japonske vojne nosi uniformo in opravlja železniško službo. A tudi tukaj mu ni všeč. Šef je sekant. Hajd nad Japonce! Leta 1905. dobim iz Petrograda razglednico z opombo: „Pozdrav! Ako me Japoncei

ne ubijejo, zveš še kaj več o meni. I. S.“ A na Japonsko ni prišel. Najbrž ga v Petrogradu niso pustili naprej. Zopet minejo leta, ne da bi vedel, kam za njim. Pred kratkim pa se mi zopet posreči priti mu na sled. Stanuje v Bremnu. Izrazim mu svoje veselje nad tem, da ga Japoncei še niso ubili, ter ga vprašam, kakšno kraljevsko mesto mu je nemila usoda podelila in kam še ga hoče odvesti, preden mu da mir; mogoče celo na severni tečaj? Na to mi pošlje sledeče pismo, ki ga zaradi karakteristike navajam doslovno:

Bremen, 30. maja 1907.

Dragi prijatelj!

Zahvalim se Ti za pozdrave, ki si mi jih poslal, dasi me je Tvoja karta, nerado priznam, overila o plitvosti Tvojega mnenja. Gotovo Ti je znana stara prislovica, ki veli: Wem Gott will rechte Gunst erweisen, den schickt er in die weite Welt. Jaz sem, hvala Bogu, prehodil svet, a ne slep, ampak videl sem in gledal, poizkušal in študiral samemu sebi v korist. Da me ni usoda nemila, kakor jo imenuješ Ti, gonila po svetu, ne bi zavzemal tega mesta, ki ga zavzemam sedaj in ki je proti Tvojemu res „kraljevsko“, kakor ga račiš imenovati. Ti se boš še dolgo, dolgo trudil in boš postal siv in star, a vendar za svoj trud ne bodeš dobil Te plače, kakor jo imam jaz sedaj že po dve in polletnem svojem službovanju Gotovo misliš, da moje kraljevsko mesto vrže najmanje